

skal ligge inden for en vejafstand af 15 km regnet fra den ene af ejendommens bygninger.

Efter *forslagets stk. 3* vil samdrift frit kunne etableres for et tidsrum af indtil 20 år, såfremt de af samdriften omfattede forpagtningsarealer indgår som led i en godkendt moderniseringsplan. Den pågældende bestemmelse må ses på baggrund af art. 6, stk. 2, sidste led, i EF's rådsdirektiv af 17. april 1972 om modernisering af landbrugsbedrifter.

Dispensation vil efter *forslagets stk. 4* kunne meddeles, såfremt omstændighederne taler derfor, således bl. a. i tilfælde, hvor de af samdriften omfattede arealer drives af en landbruger, der driver landbrug som hovederhverv, og den samlede driftsenhed har en hensigtsmæssig driftsstruktur.

Forslagets § 10 må ses på baggrund af art. 5, stk. 2, i EF's rådsdirektiv af 17. april 1972 om modernisering af landbrugsbedrifter.

Den nugældende landbrugslov indeholder ikke begrænsninger med hensyn til varigheden af *forpagtninger*, der indgår med hensyn til landbrugsejendomme i deres helhed, men fastslår alene, at bortforpagtninger skal ske ved skriftlig kontrakt, som skal indeholde bestemmelser om forpagtningens varighed og om forpagtningsafgiften.

Derimod kræver bortforpagtning eller udleje af en del af en landbrugsejendom som hovedregel tilladelse fra landbrugsministeren. Tilladelse kræves dog bl. a. ikke i samdriftstilfælde eller til bortforpagtning af f. eks. uopdyrkede hede- eller klitarealer, skov- eller plantagearealer, medmindre bortforpagtningen finder sted til ikke-jordbrugsmæssig anvendelse.

I henhold til udstykningslovens § 1 må forpagtnings- og lejeaftaler om en del af en landbrugsejendom ikke indgås for længere tid end 10 år.

Forslagets § 11 tilsigter at forebygge omgåelse af bestemmelserne i landbrugslovens kap. V om erhvervelse af landbrugsejendomme i forbindelse med indgåelse af langvarige forpagtningsaftaler vedrørende landbrugsejendomme i deres helhed, idet der indføjes en bestemmelse, hvorefter aftaler om bortforpagtninger for længere tid end 10 år ikke må indgås uden tilladelse fra landbrugsministeren.

Efter *forslagets § 11, stk. 2*, vil aftale om forpagtning eller leje af en landbrugsejendom i dens helhed frit kunne etableres for et tidsrum af indtil 20 år, såfremt den forpagtede eller lejede ejendom indgår som led i en godkendt udviklingsplan. Den pågældende bestemmelse må ses på baggrund af art. 6, stk. 2, sidste led, i EF's rådsdirektiv af 17. april 1972 om modernisering af landbrugsbedrifter.

Dispensation vil efter *forslagets § 11, stk. 3*, kunne meddeles, såfremt omstændighederne taler derfor,

således bl. a. i tilfælde, hvor forpagteren driver landbrug og de af forpagtningsforholdet omfattede arealer har en hensigtsmæssig driftsstruktur.

Forslagets § 12, stk. 1 og 2, svarer til den nugældende lovs § 11, stk. 1 og 2.

Forslagets § 12, stk. 3, tager sigte på en løsning af det særlige spørgsmål der opstår i relation til bestemmelsen i udstykningslovens § 1.

Til nr. 7.

Ved forslaget søges der tilvejebragt grundlag for landbrugsministeren til at foretage en vurdering af, hvorvidt der i forbindelse med sammenlægning af landbrugsejendomme vil opstå forhold, der vil være i strid med en hensigtsmæssig ejendomsfordeling. Der vil herefter være mulighed for at foretage en prioritering af de foreliggende sammenlægningsmuligheder, således at der bl. a. kan tages hensyn til, om køberen er en landmand, der driver landbrug som hovederhverv, og har brug for mere jord til udbygning af den ham tilhørende ejendom til en moderne, rationel bedrift, eller om køberen er en byboer, der ikke driver landbrug som hovederhverv.

Til nr. 8 og 9.

Efter den gældende landbrugslov kan navngivne personer som hovedregel kun erhverve 2 landbrugsejendomme uden tilladelse og aktieselskaber o. lign. kan kun efter særlig tilladelse erhverve landbrugsejendomme. Bestemmelserne tilsigter en spredning af ejendomsretten ud fra såvel landbrugsmæssige som almindelige samfundsmæssige hensyn. Bestemmelserne skulle tillige bedre landboudommens muligheder for at kunne etablere sig som selvstændige på en ejendom. Da adgangen for navngivne personer til frit at erhverve indtil 2 ejendomme er fri for enhver, må den unge landmand, der ønsker at etablere sig, imidlertid konkurrere med såvel jordspekulanter som byboere, der ønsker at erhverve landbrugsejendomme til rekreative formål eller af skattemæssige hensyn. Tilsvarende gælder for de landmænd, der ønsker at erhverve mere jord i strukturrationaliseringsøjemed.

Ikke-landmænds køb udgør en stadig stigende del af det totale antal salg af landbrugsejendomme, i 1970 således 44 pct. mod 32 pct. i gennemsnit af perioden 1961-65.

Ejendomme, der købes af ikke-landmænd, betales med en væsentlig højere pris end ejendomme, der købes af landmænd. Den gennemsnitlige pris for gårde med et arealtilliggende på 10-100 ha solgt i almindelig fri handel til ikke-landmænd var i 1970